

VIERING VAN DE ZONDAG IN DE MARANATHAKERK

Gezamenlijke dienst van de Protestantse wijkgemeente Den Haag-West, 'Groene dienst'

Zondag 2 december 2018, 1^e van Advent

Thema: Op weg naar een groene kerst (bij Jesaja 35 en Openbaring 22: 1-5)

Preek

Ik heb ze zelf niet of nauwelijks gelezen,
de boekjes van W.G. van der Hulst,
waarin na allerlei strubbelingen alles toch weer goed komt,
de zonde opgebiecht, de verhoudingen hersteld...
En in de kerstboekjes
werd dat dan beloond met sneeuw, een sfeervol plaatje,
een witte kerst.

Vroeger hadden we hem nog, die witte kerst, hoor ik mensen wel zeggen.
Heeft het verdwijnen ervan dan soms van doen
met klimaatverandering?

Dán zouden we met ons thema 'op weg naar een gróene kerst' wel meteen midden in de actualiteit zitten.

Maar natuurlijk
kozen we deze titel ook
om ons verlangen te verwoorden:
het verlangen dat wij deze adventstijd én alle dagen
stappen zetten op de weg van groen
en duurzaam.
Met elkaar
op weg naar
een groene wereld.
En om te beginnen eerst maar eens
naar een groene kerst.

(...)

We lazen uit de bijbel twee
(ik noem ze ook maar even) groene teksten...
Uit het boek van de profeet Jesaja
en uit het laatste bijbelboek
Openbaring.

Jesaja zingt van
water en beken, van bloeien en jubelen,
van gras en biezen, van droge streken die worden
tot fonteinen van water.
Eén en al groen.

De tekst is in onze traditie ook verbonden
geraakt met de adventstijd, met haar wachten en verlangen,
het zijn woorden vol hoop, het is een visioen van leven en toekomst.
Van bevrijding en nieuw begin.

En in het boek Openbaring horen we van een nieuwe stad.
In zijn ballingsoord, op Patmos, ver van de bewoonde wereld,
ziet de ziener Johannes
een stad.
Een nieuwe stad.
De bijbel sluit af met een stadspanorama.
Zo kan het zijn, zo zal het zijn.

En het is aardig
om eens in te zoomen op die stad.

Wij lezen het laatste stukje van het visioen,
waarin duidelijk wordt dat de stad van toekomst een tuinstad is.
We horen van een rivier,
een levensstroom,
een bloeiende levensboom,
die volop vrucht draagt, twaalf maal, elke maand,
overvloed,
en de bladeren van de boom brengen de volken in veelvoud
genezing, doen goed, brengen heil.

Zo gaat er een groene draad van het begin van de bijbel naar het einde.

In het eerste bijbelboek, Genesis, wordt gesproken
over de tuin, de hof van Eden,
in het laatste hoofdstuk van het laatste bijbelboek
gaat het over een
tuinstad,
we krijgen er een bouwtekening van
zou je kunnen zeggen.

Waarbij het aardig is te bedenken dat
in het evangelie van Johannes
Jezus ook nog eens aangezien wordt voor
de tuinman.
De aarde gaat hem aan het hart.

Je zou heel Openbaring 21 en 22 moeten lezen
om die tuinstad echt voor je
te zien.
We horen daar
dat er een muur om de stad ligt.
Taal van toen om te zeggen dat ze beschermd is,
en dat je er veilig bent. Een ándere muur, als een arm om je heen.
Je kunt de straat op, nacht en dag.
Het is tegelijk ook een open stad: twaalf poorten,
de stad is van alle kanten over velerlei wegen bereikbaar.
Engelen staan op de poorten, niet om
mensen weg te jagen, maar om ze te verwelkomen,
als gastvrouwen en gastheren:
wees welkom, kom maar binnen, kom maar binnen.

Een open hof in plaats van gesloten deuren,
geen haat en nijd, geen draken
van mensen.
Alle volkeren stromen binnen,
blank en zwart, rood en geel, groten en kleinen,
hoog en laag, die stad is de wereld,
maar dan in harmonie.
Een stad met een brede allee, waar ouden dromen op bankjes,
kinderen spelen, mensen flaneren in het licht.
Bomen en water. Groen is die stad.
Niet alleen voor jezelf draagt ze vrucht,
maar voor velen,
er is meer dan genoeg, er wordt gedeeld.
Een bewoonbaar verklaarde wereld.
Geen tempel is er, geen godshuis, geen gebouw, want overal is God,
in het doen van de mensen.
Geen samengebalde ellende,
maar opeengehoopte genegenheid.

Ik vind het zo mooi dat het een beeld is van een stad.

Omdat het daarin raakt
aan ons leven en aan onze wereld.
Openbaring schetst geen groen eldorado, elders, ergens ver weg,
een paradijselijk eiland in nergens,
maar een groene stad.
Stad als
beeld van leven,
straten, gebouwen, pleinen, markten, mensenmaatschappij,
beeld van ons leven ook met alle verdeeldheid
en gedoe, onenigheid, pogen en zoeken, samenleven,
soms lukt het wel en soms lukt het niet.

Het boek Openbaring wil vertellen
dat ook in onze stad én op iedere stadsplattegrond
die nieuwe groene tuinstad
uitvoerbaar is.
Nu en hier en daar kan ze
gebouwd worden.
In de kieren en stegen van ons samenleven
kan ze geboren worden,
opstaan.

Er is geen betere motivatie, hoorde ik iemand zeggen,
om verantwoord te produceren en te consumeren, dan het uitzien
naar de toekomst van God.

En natuurlijk kan je de moed wel eens in de schoenen zinken.
Hoe komen we er?
In die groene stad, in die groene wereld?
Dan zouden we elkaar
kunnen herinneren aan de woorden van Jesaja:

versterk
de slappe handen,
maak sterk
de knikkende knieën.

Onlangs was er in Bethel
een avond getiteld God in de supermarkt.
Het ging over alle keuzes die we elke keer moeten maken:
wel/geen vlees, alleen maar plantaardig,
wat voor kleding, verpakkingen,
en nog veel meer.
Een boeiende avond,
en tegelijk kon je de gedachte bespringen,
wanneer doe je het goed
en waar te beginnen.

Bemoedigend was toen
de uitspraak waarmee afgesloten werd:
beter inconsequent goed
dan
consequent fout.
Best een behoorlijk bijbels klinkende uitspraak,
vind ik.
Ik begreep dat 'ie van Marianne Thieme is,
van de partij voor de dieren:
beter inconsequent goed
dan consequent fout.

En daar worden je handen sterk en je knieën stevig van:
gewoon maar beginnen...

En eerst maar eens op weg
naar een groene kerst.
Amen.